

ווי איין מענשט מיט איין הארץ

לויט 'דבר מלכות' פון ש"פ בהר-בחוקותי ה'תנש"א

דאָס אייניקייט פון אידן

ווען אידן זיינען אָנגעקומען אין מדבר סיני שטייט "ויחן שם ישראל" (און ישראל האָט זיך דאָרט אָפגעשטעלט). ויחן לשון יחיד. ווייל אַלע אידן האָבן זיך צוגעגרייט "כאיש אחד בלב אחד" (ווי איין מענטש מיט איין האַרץ) אויף מקבל זיין פני משיח צדקנו... אַנטשולדיגט, צו מקבל זיין די תורה. ווייל פדי אַז מיר זאָלן באַקומען די גרויסע ברכה פון מתן תורה, דאָרפן מיר צום אלעם ערשטן אַרויסגיין פון זיך.

דאָס הייסט: אונז איז באַקוועם צו באַזאָרגן שטענדיק זיך, מיר אַלע זיינען געבאָרן געוואָרן אַזוי אַז מיר טראַכטן בעיקר וועגן זיך.

מיר דאָרפן אַרויסגיין פון זיך. זאָרגן צו נאָך אימעצן, טראַכטן אויף אים, וואָס מאַכט ער, ווי פילט ער זיך און וואָס קען איך אים געבן.

אין חסידות רופט זיך עס אָן "ביטול", דאָס הערט זיך אויס זייער אַ הויכע זאָך, אָבער חסידות רעדט ניט צו צדיקים וואָס שוין הונדערט יאָר דינען דעם אויבערשטן, נאָר צו יעדערן פון אונז, און בעיקר וועגן מיר. און אַז ס'שטייט אַז מ'דאַרף זיין אין "ביטול", איז דאָס מיינט איינפאַך, אַז מיר זאָלן קענען פילן ניט נאָר זיך, נאָר אַז מיר זאָלן טראַכטן אויך וועגן אונזער פריינד!

און אַז אַ סאָלדאַט אין צבאות ה' טוט אין דעם ריכטונג, איז ווי איר פאַרשטייט זיכער אַליין, דער ערשטער זאָך וואָס געשעט איז, ווייניגער קריגעריי און מחלוקת און מער

נעקסטע שבת וועלן מיר בענטשן חודש סיון, וואָס דערמאָנט אונז גלייך מתן תורה, ווי עס שטייט אין דער פרשה פון נעקסטע וואָך - פרשת במדבר "בחודש השלישי ביום הזה" וואָס דאָס מיינט ראש חודש - "באו מדבר סיני", אין ראש חודש סיון האָבן אידן זיך אָפגעשטעלט אַנטקעגן באַרג סיני.

עס שטייט וועגן דעם אין מדרש, אַז דער אויבערשטער האָט געגעבן די תורה דוקא אין מדבר, אַ הפקר-אַרט וואָס געהערט צו קיינעם נישט, און יעדער איינער קען קומען און כאַפן די לאַנד פאַר זיך, אַזוי אויך יעדער וואָס וויל זאָל קומען און באַקומען די תורה. און דעריבער גלייך אין דעם טאָג ווען זיי זיינען אָנגעקומען אין מדבר סיני, האָט משה אָנגעהויבן צוגרייטן די אידן צו מתן תורה, ווייל דאָס באַקומען די תורה איז פאַרבונדן מיטן מדבר.

די פראַגע

הפקר איז דער טייטש אַז דער אייגנטימער פון דער זאָך איז אים מפקיר און גיט יעדערן די מעגלעכקייט צו זוכה זיין אין אים. אָבער די תורה איז דאָך נישט קיין הפקר, וואָס מיר דאָרפן איר כאַפן פאַר אימעצן אַנדערש, די תורה געהערט דאָך צום אויבערשטן, און ער האָט איר נישט מפקיר געווען חס ושלום, נאָר האָט איר געגעבן צו יעדער איינער פון אונז אַלס אַ מתנה זינט דער מינוט ווען מיר זיינען געבאָרן געוואָרן. דאָס איז נישט קיין הפקר, דאָס איז אַ מתנה!

און אויב-אזוי פאַרוואָס האָט דער אויבערשטער אונז געגעבן די תורה דוקא אין מדבר - אַ הפקר-אַרט? וואָס קומט עס אונז לערנען?

פריינדשאַפּט און אייניקייט.

אַ סאַלדאַט וואָס טראַכט אויף זיין חבר און עס גייט אים אָן פון אים איז דאָס נישט אויף זיין חשבון, ער וועט דערפון נישט אָנווערן, ס'וועט אים נישט זיין ערגער די לעבן. זיכער פאַרשטייט איר אַז ס'איז נישט אַזוי, פאַרקערט, דער אויבערשטער גיט אים אַלעס גוט פדי ער זאָל דאָס אויסנוצן אויף אחדות און שלום צווישן אידן.

אַזוי האָבן זיך אידן צוגעגרייט אויף קבלת התורה, ווייל דאָס איז אייגנטלעך דער צוועק פון תורה, צו אַראָפּברענגען משיח'ן ער זאָל מאַכן שלום אין וועלט. און איצטער אַז מיר גרייטן זיך צו קבלת פני משיח צדקנו אַליין, דאַרפן מיר טאָן אויף דעם זעלבן אופן מאַכן שלום אין דעם אידישן פּאָלק.

דער ענטפער

די תורה איז דאָך געגעבן געוואָרן פדי מיר זאָלן ענדערן די וועלט, דעריבער איז זי געגעבן געוואָרן דוקא אין מדבר אַ מקום הפקר, צו לערנען אונז, אַז צוליב באַקומען די תורה דאַרפן מיר אַרויסגיין פון זיך דורכדעם וואָס מיר מאַכן זיך ווי אַ 'מדבר-הפקר', וואָס דער טייטש דערפון איז, געבן יעדן אידן אַן אָרט אין אונזער האַרץ.

תכל'ס

דער רבי מלך המשיח שליט"א גיט הוראות וואָס צו טאָן בפועל:

א. מקהיל זיין קהילות. יעדער שבת, זיצן צוזאַמען און לערנען ברבים. אין מסיבות שבת, וואָס איז געוויס פאַראַן אין אייער שול אַדער אין אייער חידדער,

ב. זיך אַנשטרענגען ברענגען וואָס מער

קינדער צו עשרת הדברות, אַרויסגיין אין גאַס ברענגען קינדער צום שול און זען אַז די קליינע ברידער זאָלן קומען.

און דורך דעם וואָס מיר וועלן צוגעבן אין אהבת ישראל, וועלן מיר אַלע לערנען און הערן צוזאַמען די עשרת הדברות, תיכף ומיד וועט די גלות ווערן אויס. ווייל דאָך צוליב שנאת חנם (אומזיסט פּיינטשאַפט) איז חרב געוואָרן דער בית המקדש, און אַז מיר וועלן צוגעבן אין אהבת חנם (אומזיסט ליבשאַפט) וועלן מיר אַרויסנעמען פון גלות אירע סיבה, דאָן וועט פון איר גאַרניט בלייבן... און אַלע ברכות פון דער פרשה וועלן מקויים ווערן, "ונתנה הארץ יבולה" אַז ארץ ישראל וועט אַרויסגעבן קליידער און ברויט און אַלע אומפרוכטבאַריקע בויםער וועלן מאַכן פרוכטן. און דער רבי שליט"א מלך המשיח וועט ציילן דער גאַנצער אידישער פּאָלק די צענטע מאָל.

און פאַרענדיקט דער רבי שליט"א מלך המשיח: "שתיכף ומיד ממש רואים שמשיח נמצא כבר בינינו, וכל אחד ואחד מראה באצבעו ואומר "הנה זה (המלך המשיח וכבר) בא" (אַז תיכף ומיד ממש זעט מען אַז משיח געפינט זיך שוין צווישן אונז, און יעדערער באַווייזט מיט זיין פינגער און זאָגט "אַט איז דער מלך המשיח און ער איז שוין געקומען"), זאָלן מיר זוכה זיין אַנערקענען אַז דער רבי שליט"א איז דער מלך המשיח און קענען באַווייזן אים צו אַלעמען און אויסרופן מיט פרייד און שטאַלץ "אַט איז אונזער משיח"! און מיר וועלן זינגען מיט אַ שטאַרקער און אַ גרויסער קול:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

וילסט איבערגעבן א שיעור 'דבר מלכות' אין דיין געגנט?

אין ארה"ק - קינדער: (054) 795-5493, אין ארה"ק - מיידלאך: (054) 646-0770.

אין ארה"ב: (718) 290-4444

עריכה: בן מנחם • הגהה רחמנית: רבנים ואנשי חינוך • הגהה לשונית: ב. נחשון • תורגם לאידיש ע"י מנחם מענדל פעלדמאן • יו"ל במסגרת מבצע עולמי ללימוד הדבר מלכות

יו"ל ע"י
תנועת הנוער
צבאות ה' בארה"ק

